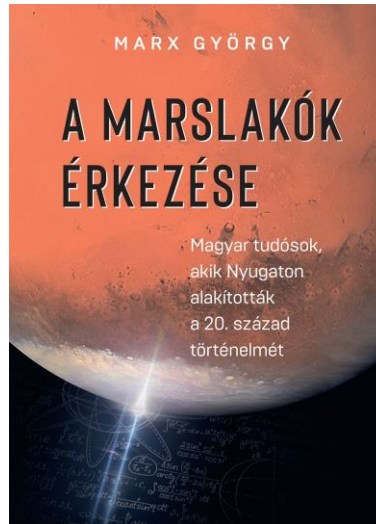

A marslakók érkezése – Magyar tudósok, akik Nyugaton alakították a 20. század történelmét

Marx György (1927-2002) atomfizikus, tudós által készített „*A marslakók érkezése – Magyar tudósok, akik Nyugaton alakították a 20. század történelmét*” című könyve először 2000-ben, az Akadémiai Kiadó gondozásában látott napvilágot. Az azóta eltelt több mint húsz, eseményekben gazdag évben sokat változott a világ, így 2022-ben a Pallas Athéné Könyvkiadó révén immáron második, átszerkesztett kiadásban jelent meg a remekmű.

Köztudott, hogy a magyar tudósok a XX. században a tudomány, a műszaki technika és a világpolitika középpontjában mozogtak. Rendkívüli eredményük a magyar nyelv szerkezetéből adódó gondolkodásmódjuknak, a hírneves pesti gimnáziumi tanáraiknak és a zaklatott történelmi háttérüknek volt köszönhető. A marslakók legendája a II. világháború idején Los Alamos-i kutatóintézetében keletkezett. Az őket nem értők azzal próbálták magyarázni a megmagyarázhatatlant, hogy a magyar származású tudósok bizonyára a Marsról jöttek. Kellő időtávtól az akkori marslakók egyedi életszemlélete a mai olvasók és különösen a jövő generációi számára is üzeneteket hordoznak.

A magyarság-tudatunkat is fejlesztő kötet emellett, hogy a fizikusok, matematikusok, kémikusok, informatikusok és mérnökök példátlan észjárását is bemutatja, betekintést nyújt a sorsuk alakulásába, a tudományos eredményeik háttérébe, a munkásságuk színterébe mögött játszódó eseményeibe és a korszak tudományos világának működésébe is. Megismerhetjük a nagy nevek (pld. Gábor Dénes, Hevesy György, Lánosz Kornél, Zsigmondy Richárd, Szilárd Leó, Szent-Györgyi Albert, Kármán Tódor, Kemény János, Erdős Pál, Békésy György, Harsányi János, Lax Péter, Galamb József, Puskás Tivadar, Teller Ede, Neumann János, Goldmark Péter, Bay Zoltán, Bejczy Antal, Oláh György, Gróf András, Telegdi Bálint, Kürti Miklós és Wigner Jenő, a világ legelső reaktormérnöke) mögött rejtőző embereket. Ehhez nyújt segítséget az ismeretterjesztő tudománytörténész és tanszékvezető egyetemi tanár közvetlen stílusa, és az anekdotáin keresztül máig ható derűje, humora és optimizmusa. Példaként szolgáljon a következő gondolatsor: „*Szilárd Leó sokoldalú egyéniség volt. Még arra is képes volt, hogy megértesse az amerikaiakkal a nukleáris láncreakció fogalmát. Volt azonban valami, amit még Szilárd sem tudott: autót vezetni. 1939 nyarán én is a Columbia Egyetemen dolgoztam, ott, ahol Szilárd. Egyik nap Szilárd beállított hozzám, és azt mondta: »Teller, kérem, vigyen ki autót Einsteinhez.« Augusztus 2-án kocsiba ültünk. Szilárd nem emlékezett, hogy hol nyaral Einstein. Kérdezősködtünk, de senki nem tudott segíteni. Végül egy kisleányt kérdeztünk meg: »Tudod, azt az öreg bácsit keressük, akinek hosszú lobogó fehér haja van.« Erre*

a kisleány útbaigazított: »Ott lakik a második házban!« Amikor bementünk, Einstein kedvesen fogadott, teával kínálta meg Szilárdot és – demokratikus ember lévén – a sofőrt is. Szilárd egy levelet húzott elő a zsebéből, ami Rooseveltnél volt címezve.»

Ajánlotta: Sipos László József, az Üzemeltetői Szakcsoport tagja